

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
29 DE GENER DE 2023
DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY
Any 71. suplement núm. 4.118**

**DURANT LA SETMANA DEL 30 DE GENER
AL 5 DE FEBRER, PREGAREM A SANT
JOSEP:**

Dilluns, 30: intenció particular. **Dimarts, 31:** a sant Josep. **Dimecres, 1:** en acció de gràcies. **Dijous, 2:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 3:** Víctor Capella; Joaquim. Sastre. **Dissabte, 4:** en acció de gràcies. **Diumenge, 5:** dif. fam. Bordas; Joan Turon Puig (10è aniversari). dif. Fam. Fulcarà-Torroella.

**DURANT LA SETMANA DEL 30 DE GENER
AL 5 DE FEBRER, PREGAREM A SANT
PAU:**

Dissabte, 4: intenció particular.

Diumenge, 5: Rosendo Anglada Parra (2on. Aniversari)

Recordem que a la parròquia de sant Josep, cada primer diumenge de mes les col·lectes de totes les misses seran destinades a pagar les obres de la reforma del presbiteri i la capella. Agraïrem donatius per aquesta finalitat!

És a través de l'Església que Jesús ha canviat el món. Sense "aquell error anomenat cristianisme", com el defineix algú, no estaríem aquí per parlar d'ell. Jesús seria avui un obscur rabí de Galilea, el nom del qual es llegiria amb prou feines en una nota a Tàcit o a Josep Flavi. No hi hauria hagut un Agustí, un Francesc d'Asís, un Tomàs d'Aquino, un Luter, Pascal; no hi hauria hagut les catedrals gòtiques ni les esglésies romàniques, Dante, la pintura renaixentista, Miquel Àngel i la Capella Sixtina, Bach i les seves *Passions*, Mozart i les seves Misses. No hi hauria hagut -allò que compta més- els innombrables estols d'homes i dones que, en nom de Crist conegut i viscut en l'Església, s'han inclinat sobre totes les sofrances i les solituds humanes. La Mare Teresa de Calcuta no va ser la primera i ni tan sols l'última de la fila. ¿Estem segurs que el nostre món seria millor sense tot això? El cristianisme històric no ha estat només croades, inquisició, guerres de religió i, avui, pedofília. També, ai!, hi ha hagut això.

Cardenal Rainero Cantalamessa

FESTA DE LA CANDELERA

El proper dijous dia 2 de febrer és la festa de la Candelera. A la parròquia de sant Josep ho celebrarem el dissabte dia 4, dins la missa de les 7 de la tarda; al començament de la missa hi haurà la benedicció de candeles i la processó dins l'Església, i tindrem la participació del grup de **Fe i Llum** de la parròquia de Vila-roja.

Donar sentit a la vida...

Sovint aquest món ens porta a no donar importància a alguns aspectes de la nostra vida, especialment a aquells de la vida quotidiana. Dimensions tant essencials com l'amor autèntic, el sentit de la vida, la bellesa del món, la bondat, la consciència de ser persona, la veritat o la veritable llibertat queden a voltes relegats només a un pur sentiment o estat d'ànim d'un moment determinat de la nostra vida. Vivim en la fragilitat d'una existència que ens va recordant que no podem controlar-ho tot, ni planificar la vida al mil·límetre! Estem cridats a viure enmig de la incertesa del moment present, i és aquí – en aquest espai concret de la meva existència- que trobo el meu sentit a la vida.

No podem caure en el perill del consumisme existencial -consumir per demostrar que estem vius!- d'allò de la utilitat immediata dels bens, objectes o les persones. Hem de poder donar un valor a les coses "inútils": una abraçada, un somriure, una espelma que crema i ens fa companyia, una pregària en silenci... Són coses que diuen molt de nosaltres, i al mateix temps expressen una dimensió que va més enllà de la nostra existència material: és el transcendent. Cal fer possible que enmig del tràfic de la nostra vida, puguem trobar moments de transcendència, moments de felicitat autèntica, moments de llàgrimes i rialles!

Déu actua i és present en aquesta història -concreta i particular- de la meva existència per ajudar a respondre a les preguntes essencials que ens fan persona. És la idea d'una felicitat diferent de la que ens proposa aquesta nostra societat tant hedonista i individualista, pessimista i controladora. És la felicitat del compartir, del ser i del donar la vida pels altres. Trobar un sentit a la vida és fer possible la tendresa i la misericòrdia de l'Amor de Déu a aquesta humanitat, en l'acolliment, en l'acció a favor de la vida de tota persona, en la pregària confiada en Déu, en donar un bri d'esperança en un món desesperat.

No es tracta de fer moltes coses sinó de la ferma voluntat de ser persona autèntica. Un cristià primer de tot ha de ser persona en humanitat, en senzillesa i servei; per després seguir Jesús. Hem de conèixer les pròpies limitacions, els defectes i mancances; i amb les qualitats i dons que rebem posar-nos en camí a fer el bé i estimar la vida i les persones; és fer el que podem amb el que som. És anar sempre a l'essencial de la fe i de la vida; és mostrar el sentit de la vida i el do de la gratuïtat de cada gest que fem i vivim. I fer-ho sempre amb la confiança posada en Déu – no en les meves forces i virtuts – sinó amb el do de l'Esperit que m'empeny a anar endavant!

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 29 de gener de 2023.